SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ i RADY DYSCYPLINARNEJ

Z CZYNNOŚCI

ZA CZAS OD 1 STYCZNIA DO 31 GRUDNIA 1910.

KRAKÓW 1911.
NAKŁADEM KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.
CZCIONKAMI DRUKARNI W. KORNECKIEGO i SPÓŁKI
pod zarządem Adolfa Nowaka.

SPRAWOZDANIE

Wydziału Krakowskiej Izby Adwokackiej

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1910 r.

Liczba adwokatów (z dniem 31 grudnia 1910), przyrost i zmiany w siedzibach.

1.	w Krakowie adwokatów	132
2.	„ Jaśle „	15
3.	„ Nowym Sączu „	17
4.	„ Rzeszowie „	23
5.	„ Tarnowie „	33
6.	„ Wadowicach „	6
7.	„ Andrychowie „	2
8.	„ Białej „	9
9.	„ Bieczu „	2
10.	„ Bochni „	8
11.	„ Brzesku „	4
12.	„ Brzostku „	1
13.	„ Ciężkowicach „	1
14.	„ Chrzanowie „	4
15.	„ Czarnym Dunajcu	1
16.	„ Dąbrowej „	3
17.	„ Dębicy „	3
18.	„ Dobczycach „	1
19.	„ Dukli „	2
20.	„ Gorlicach „	7
21.	„ Grybowie „	2
22.	„ Jaworznie „	2
23.	„ Jordanowie „	2
24.	„ Kalwaryi „	2
25.	„ Kętach „	2
26.	„ Kolbuszowej „	2
27.	„ Krośnie „	6
28.	„ Krościenku nad Dunajcem „	1
29.	„ Krzeszowicach „	3
30.	„ Leżajsku „	3
31.	„ Limanowej „	2
32.	„ Liszkach „	1
33.	„ Łańcucie „	6
34.	w Makowie adwokatów	2
35.	„ Mielcu „	4
36.	„ Milówce „	3
37.	„ Mszanie dolnej „	1
38.	„ Myślenicach „	3
39.	„ Niepołomicach „	2
40.	„ Nisku „	2
41.	„ Oświęcimiu „	3
42.	„ Pilznie „	3
43.	„ Podgórzu „	10
44.	„ Przeworsku „	4
45.	„ Radłowie „	2
46.	„ Radomyślu „	1
47.	„ Ropczycach „	3
48.	„ Rozwadowie „	3
49.	„ Nowym Targu „	8
50.	„ Skawinie „	2
51.	„ Sokołowie „	2
52.	„ Starym Sączu „	2
53.	„ Strzyżowie „	2
54.	„ Suchej „	1
55.	„ Tarnobrzegu „	4
56.	„ Tuchowie „	2
57.	„ Tyczynie „	3
58.	„ Ulanowie „	1
59.	„ Wieliczce „	3
60.	„ Wiśniczu „	1
61.	„ Zakliczynie „	1
62.	„ Zatorze „	2
63.	„ Żabnie „	2
64.	„ Żmigrodzie „	2
65.	„ Żywcu „	7
	Razem	399

W ciągu r. 1910 przybyło 25 adwokatów, (w r. 1909 przybyło 19, w r. 1908 przybyło 32. w r. 1907 przybyło 22, w r. 1906 przybyło 13, w r. 1905 przybyło 14, w r. 1904 — 13, w roku 1903 — 29, a w roku 1902 — 21 adwokatów).

W czasie od 1 stycznia 1911 do 1 maja 1911 r. przybyło adwokatów:

w Krakowie:	Dr.	Reiner Rudolf
„	„	Reklewski Jan
„	„	Nitsch Eugeniusz Maksymilian
„	„	Schönwetter Henryk
„	„	Gutmann Maurycy
„	„	Vogler Zygmunt
w Dobczycach:	„	Dittersdorf Maksymilian
w Rzeszowie:	„	Szwajkowski Zdzisław Dominik
„	„	Kanner Natan
w Tarnowie:	„	Simche Maurycy.

Od 1 stycznia 1910 do 1 maja 1911 roku

a) zmarli:

w Krakowie:	Dr.	Bobilewicz Adam
„	„	Ichheiser Michał
„	„	Reiner Leon
w Jaśle:	„	Adamski Roman
w Rzeszowie:	„	Kahane Wolf
w Wadowicach:	„	Góra Franciszek

b) przesiedlili się do innej Izby:

Dr. Rattler Eliasz z Krakowa do Baligrodu
„ Kühnberg Adolf z Frysztaku do Sieniawy
„ Glaser Ludwik z Tarnowa do Lwowa

c) przesiedlili się w okręgu naszej Izby:

Dr. Eichenbaum Saul z Krakowa do Skawiny
Kwapniewski Józef z Krakowa do Pilzna
„ Winkler Samuel z Krakowa do Podgórza
Klemensiewicz Ludwik z Biecza do Krakowa
„ Agatstein Ignacy z Grybowa do Podgórza
„ Radomyski Józef z Gorlic do Ciężkowic

Dr. Hoffmann Romuald z Jasła do Wadowic
„ Lewandowski Ludomir z Mszany dolnej do Nowego Sącza
„ Agatstein Ignacy z Podgórza do Żabna
„ Kahane Ezechiel z Podgórza do Rzeszowa
Richter Sylwester z Radomyśla do Brzeska
„ Zelt Salomon z Żabna do Krakowa.

W czasie od 1 stycznia 1910 do 1 maja 1911 r. przybyło 35 adwokatów, a ubyło 9. (W czasie od 1 stycznia 1909 do 1 maja 1910 przybyło 27 adwokatów, a ubyło 14; w czasie od 1 stycznia 1908 do 1 maja 1909 przybyło 38, a ubyło 16; w czasie od 1 stycznia 1907 do 1 marca 1908 przybyło 35, a ubyło 19; w czasie od 1 stycznia 1906 do 1 marca 1907 r. przybyło 55, a ubyło 22; w czasie od 1 stycznia 1905 do 1 marca 1906 r. przybyło 37, a ubyło 18; w czasie od 1 stycznia 1904 do 1 marca 1905 r. przybyło adwokatów 20, a ubyło 15; w czasie od 1 stycznia 1903 do 1 marca 1904 przybyło adwokatów 35, a ubyło 8).

Ogólna zatem liczba adwokatów, w krakowskiej Izbie zapisanych, wynosi z dniem 1 maja 1911 r. 405, (1 maja 1910 r. 385, 1 maja 1909 r. 375, 1 maja 1908 r. 361, 1 marca 1907 r. 351, 1 marca 1906 r. 337, 1 marca 1905 r. 318, z dniem 1 marca 1904 r. 302, a z dniem 1 marca 1903 r. 302).

Z liczby tej przypada:

Na Kraków: 136 (w r. 1910 — 131, w r. 1909 — 133, w r. 1908 — 129, w r. 1907 126, w r. 1906 — 124, w roku 1905 — 118, w r. 1904 — 117, w r. 1903 — 112).

Na Tarnów: 33 (w r. 1910 — 31, w r. 1909 — 28, w r. 1908 — 26, w r. 1907 — 29, w r. 1906 — 26, w r. 1905 — 26, w r. 1904 — 27, w r. 1903 — 27).

Na Rzeszów: 26 (w r. 1910 — 22, w r. 1909 — 22, w r. 1908 — 21, w r. 1907 — 22, w r. 1906 — 22, w r. 1905 — 21, w r. 1904 — 26, w r. 1903 — 24).

Na Nowy Sącz: 17 (w r. 1910 — 13, w r. 1909 — 13, w r. 1908 — 16, w r. 1907 — 14, w r. 1906 — 14, w roku 1905 — 15, w r. 1904 — 15, w r. 1903 — 13).

Na Jasło: 13 (w r. 1910 — 13, w r. 1909 — 14, w roku 1908 — 13, w r. 1907 — 13, w r. 1906 — 13, w r. 1905 — 10, w r. 1904 — 10, w r. 1903 — 10).

Na Wadowice: 7 (w r. 1910 — 7, w r. 1909 — 8, w r. 1908 — 8, w r. 1907 — 8, w r. 1906 — 6, w r. 1905 — 5, w r. 1904 — 5, w r. 1903 — 5),

a reszta w liczbie 173 (w roku 1910 — 168, w r. 1909 — 157, w r. 1908 — 148, w r. 1907 — 139, w r. 1906 — 132, w roku 1905 — 123, a w roku 1904 — 102) na Sądy powiatowe w okręgu Izby.

II.

Stan, przyrost i ubytek kandydatów adwokackich.

W dniu 1 stycznia 1910 roku wpisanych było kandydatów:

w Krakowie		76
„ Tarnowie „ Rzeszowie „ Nowym Sączu „ Wadowicach „ Jaśle	razem	66
reszta u adwokatów w miejscach, gdzie mają siedziby sądy powiatowe		107
	Razem .	249

Od 1 stycznia 1910 do 31 grudnia 1910 roku:

przybyło kandydatów adwokackich . . .	85
ubyło	82
przybyło więc	3
Z dniem 1/1 1911 r. było zatem wpisanych . . .	252

(1/1 1910 r. — 249)
(„ 1909 r. — 207)
(„ 1908 r. — 194)
(„ 1907 r. — 181)
(„ 1906 r. — 165)
(„ 1905 r. — 120)
(„ 1904 r. — 158)
(„ 1903 r. — 147)
(„ 1902 r. — 146)
(„ 1901 r. — 133)
(„ 1900 r. — 128)
(„ 1899 r. — 141)

Z tej liczby przypada:

na Kraków 82

„ Tarnów		
„ Rzeszów		
„ Nowy Sącz	razem	63
„ Wadowice		
„ Jasło		

reszta w liczbie 107 przypada na miejsca, gdzie są siedziby Sądów powiatowych w obrębie Izby.

III.

Dziennik podawczy.

On 1 stycznia do 31 grudnia 1910 r. wpłynęło pism 2717 (w r. 1889 — 1537, w r. 1900 — 1582, w r. 1901 — 1733, w r. 1902 — 1700, w r. 1903 — 1783, w r. 1904 — 1891, w r. 1905 — 2043, w r. 1906 — 1964, w r. 1907 — 1928, w r. 1908 — 2244, w r. 1909 — 2716).

1. Na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie mianowano 160 (w r. 1909 — 275, w r. 1908 — 141, w r. 1907 — 134, w r. 1906 — 157, w r. 1905 — 132, w r. 1904 — 133, w r. 1903 — 132, w r. 1902 — 107 i w r. 1901 — 122) obrońców do rozpraw. Wyznaczanie obrońców przy c. k. Sądach obwodowych w Tarnowie, Rzeszowie, Nowym Sączu, Wadowicach i Jaśle odbywa się przez odnośne Sądy obwodowe, wobec czego liczba tych obron Wydziałowi nie może być znaną.

2. Ustanowiono bezpłatnych obrońców w sprawach cywilnych 70.

3. Zażaleń, nie należących do Rady dyscyplinarnej, wpłynęło 174.

Wniesione podania załatwiał Wydział już to obiegowo, już to na posiedzeniach. Posiedzeń Wydziału w r. 1910 było 20, (w r. 1900 było ich 12, w r. 1901 było 15, w r. 1902 było ich 23, w r. 1903 było ich 28, w r. 1904 było ich 26, w r. 1905 było ich 29, w r. 1906 było ich 24, w r. 1907 było ich 32, w r. 1908 było ich 24, a w r. 1909 było ich 21). Zauważamy, iż podania o wpis na listę adwokatów, jak również i podania o potwierdzenie praktyki adwokackiej, załatwiano na mocy uchwały Wydziału na posiedzeniach Wydziału.

IV.

Przedkładając Szanownym Kolegom powyższe zestawienie cyfrowe agend naszej Izby w roku ubiegłym nie mamy całkiem zamiaru chwalić się ilością załatwionych t. z. „kawałków“. Chcemy tylko przypomnieć, że i te wszystkie t. z. „kawałki“ załatwione być muszą, i chcemy uprzytomnić, że skoro tych spraw, natury przeważnie administracyjnej jest tysiące i skoro obowiązująca ordynacya domaga się, by one wszystkie kollegialnie przez Wydział załatwione były, to i ich załatwienie wiele trudu i czasu pochłania.

Wysokość tych cyfer wzbudziła i w nas obawę, że w Wydziale naszym pokutuje może jeszcze duch starego biurokratyzmu i że inne Izby, inne Wydziały już nas może w skutecznem zwalczaniu formalistyki biurokratycznej znacznie wyprzedziły. Odpowiedzi jednak jakie otrzymaliśmy na rozesłany przez nas do wszystkich Izb adwokackich w tym kierunku kwestyonaryusz, przyniosły nam to uspokojenie, że wykazana przez nas cyfra spraw administracyjnych odpowiada w zupełności stosunkom we wszystkich innych Izbach austryackich panującym, oczywiście przy uwzględnieniu ilości członków do każdej z tych Izb należących.

Pouczające te a Szanownym Kolegom równocześnie doręczone porównawcze zestawienie agend wszystkich Izb austryackich daje nadto naszej Izbie to świadectwo, że Izba nasza ma stosunkowo najmniej płatnych sił kancelaryjnych i że poruczony jej zarząd sprawuje w porównaniu z innemi Izbami najtaniej. Ten korzystny efekt finansowy powstał wskutek tego, że pewna ilość spraw takich, które w innych Izbach załatwia ukwalifikowany, wyszkolony i odpowiednio wynagrodzony personal kancelaryjny, przydzielaną bywała w naszej Izbie do referatu pojedyńczym członkom Wydziału. Organizacya taka absorbuje członkom Wydziału wiele czasu, bo oprócz uczestniczenia w licznych i z rokiem każdym coraz liczniejszych posiedzeniach poświęcać oni muszą wiele czasu pracy domowej dla przygotowania na posiedzenia przydzielonych im referatów. Organizacya taka paraliżuje też w pewnej mierze wszelką akcyę natury ogólniejszej i kładzie poniekąd tamę pożądanej zawsze inicyatywie. Stan taki trwać nadal zdaniem Wydziału nie powinien. Konieczna reforma wymagać jednak będzie odpowiednich ofiar pieniężnych. Wydział zwracał się już niejednokrotnie do Walnego Zgromadzenia z prośbą

o uchwalenie wydatniejszego podniesienia rocznej wkładki, ale jak dotąd zawsze prawie bezskutecznie. Nie zniechęcając się jednak dotychczasowem naszem w tym kierunku niepowodzeniem przychodzimy przed Walne Zgromadzenie i w tym roku z odpowiedniemi wnioskami.

Spełniając codzienne czynności administracyjne niezapominaliśmy jednak nigdy, że Wydział powołany jest nietylko do strzeżenia i obrony godności stanu, do obrony jego interesów, ale także, że ma on obowiązek — jak się to tak trafnie wyraża stara zachodnio-galicyjska ustawa procesowa — współdziałać w osiągnięciu ogólnego dobra publicznego.

Wywiązując się z udzielonego polecenia ostatniego Walnego Zgromadzenia dopilnował Wydział, by wybrana na tem Walnem Zgromadzeniu osobna komisya zbadała przedłożone przez klub adwokatów w Rzeszowie wnioski, mające na celu położenie tamy niezdrowej konkurencyi i obmyślenia środków, by nie podejmowano się zastępstwa w czynnościach taryfą adwokacką unormowanych, za wynagrodzeniem niższem aniżeli je taż taryfa adwokacka ustanawia a wreszcie wnioski, mające także na celu unormowanie wysokości wynagrodzenia i za takie czynności i zastępstwa, które dotąd taryfą adwokacką unormowane nie zostały. Wnioski tej komisyi przez Wydział zaakceptowane zostaną też Szanownym Kolegom do ostatecznej decyzyi i uchwały przedłożone.

Odnośnie do tej akcyi i do tych wniosków uważamy sobie za obowiązek z naciskiem tu zaznaczyć, że akcya ta ma jedynie na celu zwalczanie niezdrowej konkurencyi, zwalczanie praktykowanego licytowania się in minus, że jednak akcya ta pozostawia adwokatom i nadal zupełną swobodę bezpłatnego oddawania swej wiedzy i swej pracy dla celów i na usługi instytucyj humanitarnych, oraz niesienia bezpłatnej pomocy osobom takiej pomocy istotnie potrzebującym.

Wystosowany przez nas do c. k. Ministeryum finansów memoryał, wykazujący ujemne strony obecnego wymiaru oraz sposobu ściągania sądowych należytości stemplowych, a obejmujący także konkretne wnioski co do pożądanych w tym kierunku zmian, nie został niestety uwzględniony, bo jak się odnośny reskrypt tegoż c. k. Ministeryum ogólnikowo wyraża — bardzo ważne względy przeciwko projektowanym zmianom przemawiać mają. Jedynym, chociaż może nie pozbawionym wszelkiego znaczenia

tej interwencyi Wydziału rezultatem, jest wydany wskutek tej interwencyi okólnik Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego, nakładający na Sądy obowiązek należytego pouczania stron o obowiązku dostarczania potrzebnych stempli oraz skutecznego współdziałania, by konieczność nocyonowania do minimalnych granic była sprowadzoną.

Z inicyatywy Wydziału Wiedeńskiej Izby adwokackiej poddał i nasz Wydział dyskusyi nowelę do podatku osobisto dochodowego i powszechnego zarobkowego i w osobnem memoryale do Izby posłów w Wiedniu wystosowanem poparł wnioski Wiedeńskiej Izby adwokackiej.

Galicya jest może jedynym krajem w pośród krajów w Radzie Państwa reprezentowanych, w którym odnośne c. k. Władze administracyjne z wielką łatwością a powiedzieć można i nieoględnością udzielają koncesye na t. z. agencye publiczne, pod których firmą i nazwą szerzy się potem bezkarnie gangrena pokątnego pisarstwa. Odnośne c. k. Władze administracyjne ignorują wydany w tym względzie reskrypt c. k. Ministerstwa handlu z dnia 12 czerwca 1906 l. 17620, w którym wezwane zostały wszystkie rządy krajowe, ażeby przy nadawaniu koncesyi na agencyę publiczną postępowały z największą ścisłością (mit der grössten Rigorosität) i aby zasięgały opinii odnośnych Izb adwokackich i notaryalnych, gdyż do tych ścisłych zastrzeżeń i postanowień wcale się nie stosują.

Chcąc krzewienie się tej szkodliwej, a przez ustawodawcę jedynie dla względów miejscowych potrzeb wyjątkowo tolerowanej instytucyi, tamę położyć wniósł Wydział do c. k. Namiestnictwa wyczerpujące przedstawienie, na które jednak dotąd żadnego załatwienia nie otrzymał.

Reskryptem c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 30-go lipca 1910 l. 21888 zawezwanym został nasz Wydział za pośrednictwem Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego do oświadczenia się na kwestyonaryusz tegoż c. k. Ministerstwa dotyczący ewentualnego zastosowania ustawy o pomocnikach handlowych do personalu kancelaryj adwokackich, dotyczący dalej wprowadzenia spoczynku niedzielnego, oznaczenia ilosci godzin dziennej pracy, obowiązku udzielania urlopu, a wreszcie oddania nadzoru nad ścisłem przestrzeganiem postanowień powyższej ustawy— inspektorom przemysłowym (sic!).

W odpowiedzi swej zaznaczył Wydział z całym naciskiem, że Izby adwokackie mają ustawowo zastrzeżoną zupełną autonomią — że Izby adwokackie w granicach Swej autonomii poruszone w kwestyonaryuszu sprawy załatwiają i że wreszcie w ślad obowiązującej ordynacyi władza nadzorcza nad adwokatami oddana została Wydziałom względnie Radom dyscyplinarnym i że też dlatego wprowadzenie jakiegoś nowego organu nadzorczego w postaci inspektora przemysłowego jest wprost niedopuszczalne.

Gdy powtarzały się żale, że oddziały kancelaryjne a w szczególności hipoteczne, nie są widocznie wyposażone w odpowiednią ilość sił kancelaryjnych, skoro zaległości niemal z dniem każdym się mnożą, odnieśliśmy się z odpowiedniem przedstawieniem do Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego i stwierdzić też możemy, że tak w tej sprawie jak też i w kilku innych administracyjnych sprawach wydało c. k. Prezydyum odpowiednie zarządzenia, braki te chwilowo uchylające. Mówimy chwilowo, bo w ostatnich czasach mnożą się znowu zażalenia na zbyt powolne tempo załatwiania agend oddziałów kancelaryjnych. Wydział nie omieszka też w najbliższym czasie wnieść ponowne w tym kierunku przedstawienie.

Dostarczany nam przez różnych Kolegów faktyczny materyał wykazuje, że Sądy nasze przyjęły w sprawach karnych za wnoszone pisma oraz za interwencyę przy rozprawach karnych tak niską skalę należnego adwokatowi wynagrodzenia, że wynagrodzenie to w żadnym nie pozostaje stosunku z nakładem łożonej pracy oraz straty czasu. Chcąc przeciwko tej praktyce w odpowiedni sposób, gdzie należy zaremonstrować, zwrócił się Wydział do wszystkich Izb z prośbą o dostarczenie informacyi, jaką skalę wynagrodzeń adwokackich w takich sprawach stosują Sądy w okręgu tych Izb urzędujące. Po otrzymaniu odnośnych wyjaśnień poczyni Wydział wskazane kroki, by przyjęta przez nasze Sądy skala tych wynagrodzeń odpowiedniej uległa zmianie.

Związek krajowy państwowych oficyantów i pomocników kancelaryjnych dla Galicyi wraz z W. Księstwem Krakowskiem nas c. k. Ministeryum Sprawiedliwości, że jedna z Izb handlowych i przemysłowych (bliżej w reskrypcie nie oznaczona) odniosła się do tegoż Ministeryum z zażaleniem, że adwokaci z krzywdą stron procesowych odmawiają wnoszenia rekursów od wysokości przyznanych kosztów sądowych, a to wrzekomo dlatego, że wnoszenie takich rekursów uznanem zostało przez kor-

poracye adwokackie za naruszenie interesów stanu adwokackiego. Izba ta przedłożyła nawet c. k. Ministeryum Sprawiedliwości wniosek, by odnośny przepis ustawy sądowej został w ten sposób zmieniony, iżby przymus adwokacki przy rekursach wnoszonych od wysokości kosztów procesowych nie obowiązywał. Rozumie się samo przez się, że Wydział nasz najenergiczniej zaprotestował przeciwko tym zakusom owej anonimowej Izby handlowej i przemysłowej, stwierdzając, że taka zmiana otwarłaby na oścież wrota pokątnemu pisarstwu i wprowadziłaby nieobliczalny w postępowaniu procesowem zamęt, skoro w jednej i tej samej sprawie i odnośnie do jednego i tego samego procesu miałyby prawo interweniować dwa różnorodne czynniki tj. adwokat i sama strona procesowa a względnie jej pokątny doradca.

Z powodu licznych zażaleń, że podania o czasowe uwolnienia od podatku domowo czynszowego zalegają całemi niemal latami w c. k. Administracyi Podatków w Krakowie i że dlatego strony interesowane nie mogą korzystać z przyznanej nabywcom domów nowo wybudowanych zniżki należytości przenośnej i że wreszcie wskutek takiego postępowania na wielkie straty materyalne są narażone, zwrócił się Wydział z wyczerpującem przedstawieniem do Prezydyum c. k. Galicyjskiej krajowej Dyrekcyi Skarbowej i otrzymał też już reskryptem z dnia 11-go kwietnia 1911 l. 40384 zawiadomienie, że wydano odpowiednie zarządzenia, by tę niewłaściwość usunąć.

Zaznaczony na wstępie wzrost agend naszej Izby domaga się wreszcie odpowiedniej zmiany obowiązującego regulaminu i dlatego też licząc się i z tą potrzebą, przedkładamy Szanownym Kolegom projekt zamierzonej przez nas w tym kierunku reformy.

Sprawozdanie

z czynności Rady dyscyplinarnej krakowskiej Izby adwokackiej za rok 1910.

Pozostało z roku 1909 niezałatwionych merytorycznie dochodzeń dyscyplinarnych 66
w roku 1910 wniesiono zażaleń 44

a więc ogólna liczba dochodzeń w r. 1910 110
czyli w porównaniu z r. 1909 mniej o 1.
Merytorycznie załatwiono z powyższych spraw w roku 1910
1) zaniechaniem spraw 11
2) wyrokami:
a) uwalniającymi 3
b) pisemną naganą 1
c) grzywną 4

Razem . . 19

Pozostało w toku spraw 91, a więc w porównaniu z rokiem 1909 mniej o 19.

Nadto w r. 1910 w sprawie jeszcze będącej w toku orzeczono tymczasową suspenzyę w wykonywaniu adwokatury w jednym przypadku, a to aż do prawomocnego załatwienia sprawy karnej.

Rada dyscyplinarna odbyła w r. 1910
a) posiedzeń zwyczajnych 14
b) ustnych rozpraw 10
z których dwie przekazano do uzupełnienia. Wprawdzie w porównaniu z r. 1909 odbyła Rada dyscyplinarna mniej o 7 rozpraw, atoli rozmiar niektórych dochodzeń i powzięcie obszernych uchwał oskarżenia, które wyprzedziły długo trwające dowody ze świadków i dokumentów, przyczynił się do większej liczby posiedzeń i dłuższego czasu ich trwania.

Kraków, 1 czerwca 1911.

Prezydent Rady dyscyplinarnej:
Dr. Jan Jakubowski.